

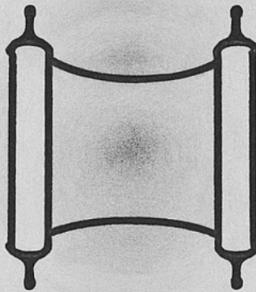
בס"ד

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Vayishlach

וַיַּאֲבַק אִישׁ עַפּוֹ כָּו'

Dedicated To:

ר' נחום אהרון & היר

לייטש קאומוסקי

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayishlach
ויאבך איש עמו כו'

Introduction

Rabbi Schneur Zalman of Liadi (1745–1812), known as the Alter Rebbe, founded Chabad Chassidus and authored the Tanya and Shulchan Aruch HaRav. In this maamar, he unveils the inner struggle between holiness and kelipah, explaining Yaakov's wrestling as a cosmic drama of birurim, drawing from profound Kabbalistic structures of Chabad, the middos, and the dynamic between Atzilus and kelipah. The maamar guides the reader to understand the lifelong spiritual battle and its purpose, revealing the depth of teshuvah and humanity's role in elevating the “dust” itself.

“And a man wrestled with him,” etc. It is known that this battle is the battle of the Satan-minister on the side of holiness, like the matter of “a war for Hashem with Amalek” (Exodus 17:16).

And it is known from the Pardes that when he touched the hollow of Yaakov's thigh, he damaged the place of prophecy until Shmuel came and repaired the attribute of Netzach, as it is written, “And also the Netzach of Israel will not lie” (I Samuel 15:29).

And it is seemingly not understood: how is it possible that the Satan-minister fights against holiness when the entire life-force of the kelipot is from holiness, like the matter of “not like Avraham, from whom emerged Yishmael,” the surplus of Chesed, etc.

And in the future, when all is clarified, it is written, “And the spirit of impurity I will remove” (Zechariah 13:2). “Strength he swallowed and he shall vomit it” (Job 20:15). “Death will be swallowed forever” (Isaiah 25:8).

And it will be as though it never was. And it is written, “A time when the man ruled over the man to his detriment” (Ecclesiastes 8:9). And how could he have the ability to fight, etc.

However, the matter is that the Supernal Emanator, blessed be He, is “encompassing all worlds,” and before Him darkness is like light. The forces of death, grasped in His hands, exist even in the chambers of the King, for they do not occupy space and can be present even in the King's palace without His concern.

ויאבך איש עמו כו'. הנה נודע שמלחתה זו היא מלחתה הפטון-משרתת בסתר דקדושה. וכענין מלחתה ליה במלך (שמות י"ז:ט"ז).

וכנודע מן הפרדס שמה שגע בכר גרא יעקב דפיגים אתרא דגבואה עד דאתא שמואל ותיכון הנצח כמו שכתוב גם נצח ישראל לא ישקר (שמואל א' ט"ז:כ"ט).

ולכאורה אין מובן איך יתכו קיות הפטון-משרתת נליהם נגד הקדושה וקלא כל עיקר חיות הקלייפות הוא מון הקדושה וכענין לא באברם שיצא ממנה ישמעאל מותרי החסד כו'.

ולעתיד לבוא כשיברר או פתוב ואות רוח הטמאה עביר (זכריה י"ג:ב'). חיל בלו' ויקיינש (איוב כ' ט'ו). בלו' הפטות לנצח (ישעיה כ"ה:ח').

והיה כלליה. ובתיב עת אשר שלט האדם באדם לרע לו (קהלת ח:ט'). ואיה היה יכולת ביה להלחתם כו'.

אבל הענין הוא כי הנה המאצל הצעליון ברוך הוא הוא סובב כל עולםיו ולפניו כחשכא כאורה. שאמיתיבי ביה תפש והוא ביה כל מלך שאין להפטת מקום ויכולת להיות גם בהיכלי מלאך ואינו חזוש.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayishlach
וַיַּאֲבֹק אִישׁ עַמּוֹ כֹּו'

And as it is written, “And these are the kings who reigned in the land of Edom before any king reigned over the children of Israel” (Genesis 36:31). For before any king reigned over Israel, the kings of Edom also existed, but that was specifically *before* a king reigned over Israel.

But afterwards it is written, “There is no king in Edom,” etc. (Genesis 36:39). This is because a contraction occurred in the Infinite One, blessed be He, such that the inner radiance is drawn only to the side of holiness — “May Hashem make His face shine upon us, forever” (Psalms 67:2).

And the kelipot receive only from the aspect of the “backside,” like one who throws behind his shoulders, and they are called “other gods,” because Israel draw the Infinite Light to rest only upon one who is nullified, etc.

And behold, the beginning of nullification is in Chochmah, Binah, and Daas, for these are actual levels of nullification. Afterwards, it extends into the middos, which are drawn from Chabad through contemplation, producing emotional arousal of love and fear.

For he contemplates the greatness of the Infinite One, blessed be He, and although the middos are not the essence of nullification like Chabad, nevertheless nullification extends into them from the Infinite Light, blessed be He.

Until it extends into Netzach and Hod, which are a lower descent — for these are merely the spreading outward to others, to bring potential into actuality, to influence another, to teach others, or to give charity, etc.

And even so, within them also extends nullification to the Infinite One, blessed be He, until it reaches Malchus of Asiyah, which is the end of holiness and becomes included in nullification.

And from there it separates into the “world of separation,” as a being of “somethingness,” a self-entity, saying, “These are the gods of the gods,” taking space for themselves.

וכאשר פתוב ואלה הפלכים אשר מלכו בארץ אדום לפניהם מלך מלך לבני ישראל (בראשית ל"ו:ל"א). דשלפניהם מלך מלך לבני-ישראל כי מלכי הארץ אדום גם-פניהם אלא דהינו דוקא לפניהם מלך מלך לבני-ישראל.

אבל אחר כן הרי כתוב מלך אין בארץ כו' (בראשית לו:ל"ט). לפי שגמיש להיות אמנים באור- אין-סוף ברוך-ההוא שלא יומיש הפנימיות כי אם לסתרא דקדושה דוקא — יא' כי פניו אנטנו סלה תהילים ס"ז:ב').

והקליפות ממקלים מבחינת אחרים כמן דשדי בתר כמיopi'ו וגעראים אלהים אחרים לפי שיש-ישראל ממשיכים כן להיות אור- אין-סוף שורה דוקא במי. שפטל כו'

והנה תחלה הפטול הוא בChuckma-Binyah-Datzut שלהם בחינות ביטול ממש. ואחר כן נמשך לפטות שלהם גמישים מChuckma-Binyah-Datzut על-ידי התבוננות שפטעה בחינת התפצלות הלב באקה ויראה.

מן-פניהם שמתבונן בגדרת אור- אין-סוף ברוך-ההוא. ואינם עצמות הפטול ממש כמו Chuckma-Binyah-Datzut. וא-על- פיריכן נמשך בהם בחינת ביטול לאור- אין-סוף ברוך-ההוא.

עד שגמיש לנצח-הוז שון בחינת יריקה יותר גודלה, שאין זה אלא בחינת התפישות מangelo ואחרים, להוציא מפה אל הפעול ממש, להשפייע לאחרים, ללמד לאחרים, או לחת אקה כו'.

וא-על- פיריכן נמשך בהם בחינת ביטול לאור- אין-סוף ברוך-הוז עד שגמיש למלכות דעשותה שהיא הקדושה ונכללת בבחינת ביטול.

ומשם יفرد להיות על-פה דפרקא בבחינת יש וזכר בפניהם עצמו, וקרו ליה אל-היא דאל-היא — שתו-טסם מקום לעצם.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayishlach
וַיַּאֲבֹק אִישׁ עַמּוֹ כִּי

And their reception is only from the “backside of the skin” of the feminine principle — meaning the combinations of letters through the holes of the skin, which are the empty spaces between combination and combination, etc., as is known.

And behold it is written, “If you raise yourself like an eagle,” etc. (Obadiah 1:4), meaning that they elevate themselves with brazenness and arrogance of spirit, etc.

And the concept of this brazenness above is that they desire to draw from the Infinite One, blessed be He, not through holiness — which is the drawing of nullification that comes through Israel.

For from this they have no nurture, except from the “backside of the skin” of the feminine principle; rather, they want actual Infinite Light to be bestowed upon them, for before Him darkness and light are the same, and nullification has no standing before Him.

And “if you are righteous, what do you give Him,” etc. (Job 35:7). And since even the forces of death are in the King’s palace, they imagine they can receive from there directly, without needing holiness — without receiving through the “holes of the skin,” through the letters, like hairs and nails, etc.

But “from there I will bring you down,” says Hashem (Obadiah 1:4), for Havayah is the aspect of the chainlike descent — contraction and expansion — in the levels of Akudim, Nekudim, etc.

And from there I will bring you down — for according to the order of the chainlike descent and contraction, for the inner light to be drawn inward, the Infinite Light, blessed be He, rests only upon one who is nullified.

And behold, this drawing comes through an awakening from below, from the level of Yaakov, who drew forth the levels of Akudim and Nekudim, etc.

Meaning that the contraction of the Infinite Light should be specifically through holiness — through the aspect of nullification, etc.

וְקַבְלָתָם הָוֶה רַק מַאֲחֹרִי הַעֲוֹר דְּנוֹקֶבָּא — דְּנוֹקִינָה
בְּחִינָת צִירּוֹפִי אֹתָיוֹת זָרָה נְקַבִּי הַעֲוֹר, דְּנוֹקִינָה בְּקַלָּל
וּמְקוּם רַוחַ שְׁפִין צִירּוֹפִי לְצִירּוֹפִי כִּי בְּנוֹרָע

וְהַנֶּה בְּתוּב אַסְ-תַּגְבִּיהַ פְּגַשֵּׁר כִּי (עֲבָדָה אַיְדָה)
שְׁהָם מְגַבִּיהָם עַצְמָם בְּחִזְכָּה וְגַסְתָּה הַרְוּחַ כִּי

וְעַנְנֵן חִזְכָּה זוּ לְמַעְלָה הִיא שְׁרוֹצִים לִינְקַע
מַאֲרַד-אַיְזָסּוֹר בְּרוֹקִיהָוָא שְׁלָא עַל-יְדֵי הַקְדוֹשָׁה
שְׁהָיָה הַמְשַׁכֵּת הַבְּטוּל הַנְּמַשֵּׁךְ עַל-יְדֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי מֵהָ אֵין לָהֶם יְנִיקָה, רַק מַאֲחֹרִי הַעֲוֹר דְּנוֹקֶבָּא.
אַלְאָ רֹצִים שְׁיוֹשַׁפָּע לָהֶם אַוְרַד-אַיְזָסּוֹר מִפְּנֵשׁ,
שְׁלַפְנֵיו כְּחַשְׁכָּא בְּאָוֹרָא, שְׁאַיָּן בְּחִינָת הַבְּטוּל תַּוְפֵּס
מָקוּם בְּלָל לְפָנָיו

וְאַמ-צְדָקָת מַה-תַּפְנִידְלוֹ (אַיּוֹב ל'ה:ז'). זֶגֶם שְׁמָמִינִי
הַמְבָהֵרְכִּילְמָלֵך — וּמִשְׁם יְהִי לָהֶם יְנִיקָה, שְׁלָא
יַצְטַרְכוּ לְקַבֵּל עַל-יְדֵי הַקְדוֹשָׁה זֶרֶךְ נְקַבִּי הַעֲוֹר
בְּחִינָת שְׁעָרוֹת וְצָפְרָנִים כִּי

רַק — מִשְׁם אַוְרִיךְ נְאַמְּרִי (עֲבָדָה אַיְדָה). כִּי זֶה
הָוֶה בְּחִינָת הַשְּׁתְּלִישָׁוֹת — צְמַצּוֹם וְהַתְּפִשּׁוֹת —
בְּבְחִינָת עֲקוֹדִים נְקֻודִים כִּי

וּמִשְׁם אַוְרִיךְ — שְׁעַל-פִּי סְדָר הַהַשְׁמָלָשָׁלוֹת
וְהַצְמַצּוֹם, לְהִיוֹת גַּמְשָׁךְ פָּנִימִוֹת כִּי — אֵין
אַוְרַד-אַיְזָסּוֹר בְּרוֹקִיהָוָא שְׁוֹרָה אֶלָּא בְּמַיְשָׁבְטֵל כִּי

וְהַנֶּה הַמְשַׁכָּה זוּ הָיָה עַל-יְדֵי אַתְּעַרְוָתָא דְּלַמְּתָא
מְבָחִינָת יְעָקָב — שְׁהָוֶה הַמְשִׁיךְ עֲקוֹדִים נְקֻודִים כִּי

דְּנוֹקָה — שְׁיִקְהָה צְמַצּוֹם אַוְרַד-אַיְזָסּוֹר זֶרֶךְ הַקְדוֹשָׁה
דְּנוֹקָא — עַל-יְדֵי בְּחִינָת בְּטוּל כִּי

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayishlach
וַיִּאֱבַק אִישׁ עַמּוֹ כֹּי

And therefore “a man wrestled with him,” for the Satan-minister wished to raise himself like an eagle, etc.

And behold, Yaakov is the choicest of the Patriarchs, and the Patriarchs are the “Merkavah,” the chariot. The level of Chessed-Gevurah-Tiferes is in the aspect of self-nullification.

Meaning: in the level of Chochmah-Binah-Daas, they (the forces of evil) have no grasp at all; their hold exists only in Chessed-Gevurah-Tiferes, the emotional attributes produced from nullification.

And there is the grasp of “the other side” — the male of kelipah corresponding to Ze'er Anpin — whereas in Chabad there is no grasp at all, as is known.

For all surrounding lights come from Binah, and a “surrounding light” pushes away the externals. And as explained in the Heichalos, there is no “other side” except against the lower seven attributes — not in the Holy of Holies, which includes Chabad.

And this is understood in a person — after prayer, the love passes and fades, because love becomes an *inner* attribute. During prayer, the contemplation is a surrounding light.

And during prayer, when he closes his eyes and does not see this world, that love awakens. But after prayer, when he sees worldly matters and pleasures, it does not awaken.

And nothing pushes away the externals except what is in the aspect of a surrounding light — which is not limited by a vessel, and thus remains enduring.

And as it is written, “And for a remembrance between your eyes” (Exodus 13:9), for Parshas Kadesh is Chochmah, the “mind of Abba,” and “remembrance” is its aspect — as it clothes in Imma, the source of the surrounding lights.

Therefore it is written regarding Amalek, “Do not forget” (Deuteronomy 25:19), for forgetfulness is the departure of the “mind of Abba.” When these intellects depart, and only nursing-level intellect remains, there is room for the other side.

ולכו — וַיִּאֱבַק אִישׁ עַמּוֹ — שֶׁרֶץ הַסְּטוּרָמָשֶׁר
 לְהַגְּבִּיהָ כְּפָנָשָׁר כֹּי

וְהַגְּבִּיהָ יַעֲקֹב מִבְּחָר שְׁבָאָכֹת, וְהַאֲבָוֹת הֵן הַמְּרַכְּבָה
 — בְּחִינַת חִסְדִּי-גְּבוּרָה-תִּפְאָרָת שְׁבָכְחִינַת בְּטוּל
 עַצְמָוֹ.

דְּהַיָּנוּ — בְּחִינַת חִכְמָה-בִּינָה-דָעַת אֵין לְהַמְּאַחַזָּה
 כָּלֵל, כִּי אֵם בְּחִסְדִּי-אֲבוּרָה-תִּפְאָרָת — שֶׁהָן מִזְוָה
 הַחַתְּפָעָלוֹת הַנִּמְשָׁכֹת מִן הַבְּטוּל כֹּי

וְשֶׁם הִיא אַחַזָּה זָלֶעֶץ — דָכְרוֹן דְּקָלִיפָה כְּנֶגֶד זָעִיר
 אָנוֹפִין כֹּי — מַה-שָּׁאַיְזָבָן בְּחִכְמָה-בִּינָה-דָעַת כְּנוֹעַ

שֶׁכְלַה הַמְּקִיפִים הֵם מִבְּנָה, וְמַקְוִיר דָוָתָה אֵת
 הַחִיצּוֹנִים. וּמְכַבֵּר מִהְהִיכְלָות — שָׁאוּן בָּזָה לְעַזָּז
 אֵלָא בְּנֶגֶד זַי מִתְּהִוּנָת, וְלֹא בְּהִיכְלָל קְדֻשָּׁה-הַקָּדְשִׁים
 שֶׁהָוָא כּוֹלֵל חִכְמָה-בִּינָה-דָעַת כֹּי

וְיַבוּן זֶה אַצְלַהּ הָאָדָם — שֶׁאַחֲרָה הַתְּפִלָּה חֹלֵפתָה
 וְעַזְבָּרָת הַאֲבָבָה, לְפִי שַׁהְאֲבָבָה נִעֲשֵׂת פְּנִימִית
 (מַה-שָּׁאַיְזָבָן הַתְּבִונָה — בְּחִינַת מַקִּיר כֹּי)
 בַּתְּפִלָּה

וּבְשַׁעַת הַתְּפִלָּה — כְּשַׁפְ�גָר עַיְנִיו וְאַיְנוּ רֹאָה עַזְלָם
 הַזָּה — מַתְּעַרְרָת אַצְלָוּ קַאֲבָבָה הַקְּיָא. מַה-שָּׁאַיְזָבָן
 אַחֲרָה הַתְּפִלָּה שְׁרוֹאָה עַנְנָנִי הַעוֹלָם וְמַעֲנוֹגִיו כֹּי

וְאַיְנוּ זֶה שְׁדָוָתָה הַחִיצּוֹנִים אֵלָא מִהָּוָא
 בְּבִחִינַת מַקִּיר — שָׁאַיְנוּ נְגַבֵּל בְּכָלִי, וְהָוָא דָכְרָה קִים
 לְעַד.

וְכָמוֹ שְׁקַתּוֹב בְּפִרְשָׁת קְדֻשָּׁ — וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עַיְנִיךְ
 (שְׁמוֹת י"ג:ט). לְפִי שְׁפִרְשָׁת קְדֻשָּׁ הִיא בְּחִינַת חִכְמָה
 — מַוְתִּין דָאָבָא (וְשֶׁם בְּחִינַת קְזָפְרָוֹן) הַמְתַלְבְּשִׁים
 בָּאָמָא — אַקְוֹר הַמְּקִיפִים

וְלֹכֶד כְּתוּב בְּמַלְחָמַת עַמְלָק — לֹא תַשְּׁחַח (דָבָרִים
 כ"ה:י"ט). שַׁהְשַׁכְּבָה הִיא הַסְּמִלְקָוֹת מַוְתִּין דָאָבָא,
 וְכָשְׁמַסְתְּלִקִים מַוְתִּין דָאָבָא — וְאֵין אֶלָּא מַוְתִּין
 קְיִינִיקָה — שֶׁם יִשְׁזַלְעֶזֶז.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayishlach
וַיַּאֲבֹק אִישׁ עַמּוֹ כֹּו'

And this is “va-yei’avek,” which is from the root *chibuk*, “embrace,” for an embrace is with the arms — the right arm of Chessed, etc.

So he surrounded Yaakov’s body with his arms of Chessed and Gevurah — meaning the Chessed and Gevurah of the Satan-minister — to pull Yaakov’s heart after them.

This is like the emotions of the animal soul, which clothe the divine soul and obstruct its cleaving, etc. And this clothing occurs only when the “mind of Abba” departs.

And as our Sages said, “The needs of Your people Israel are many, and their mind is short” — meaning: when the mind contracts into nursing-level intellect, many and separate needs arise.

“And for desire, he seeks to be separated,” etc. (Proverbs 18:1). And nevertheless, “he saw that he could not prevail over him,” because Yaakov is “Yud–Akev,” meaning the illumination of Yesod of Abba, the root of Atzilus.

For Yaakov drew down all the levels of Akudim and Nekudim that were originally under the dominion of Lavan. And Lavan had two daughters, Leah and Rachel, and Yaakov transformed them into holiness.

And in Yaakov’s emotional attributes there was drawn a level of bittul from the intellect of Abba. Therefore the Satan minister could only touch the hollow of the thigh, which is the outward flow extending from him.

For there the radiance of bittul is minimal, as it is known that the vessels cook the seed until it becomes physical substance.

And in this the Satan minister erred, thinking that Yaakov was only a chariot for Chessed Gevurah Tiferes. But in truth, Yaakov’s root is in the holy mountains, in Supernal Chochmah, in Yesod of Abba, in the memory mind.

And behold this battle is the opposite counterpart in the male aspect of kelipah corresponding to Zeer Anpin. And similarly

וְזֶה וַיַּאֲבֹק — מַלְשֹׁן חִיבּוֹק — שְׁחִיבּוֹק הוּא
בִּידִים — חַסְד, דָרְוֹעָא יְמִינָא כֹּו'

כֵּה סְבֵב גּוֹפֹ בִּיקְיוֹ — חַסְד וְגִבּוֹרָה — הַקִּינּוֹ חַסְד
וְגִבּוֹרָה שֶׁל הַסְּטוּמָשָׁרָת — כִּי לְהַמְשִׁיךְ לְפָנָי
אַפְּקִירְקָם

וְכֵמוֹ הַמְדֹת שֶׁל הַגְּנֶבֶשׂ הַבְּהִמִּת — שְׁמַלְבִּישִׁים אֲחָת
הַגְּנֶבֶשׂ הַאֲלָקִית וּמוֹעָזִים הַקְּבּוֹתָת כֹּו'. וְאַזְן הַתְּלִבְשָׁוֹת
זֹו אַלְאָ בְּשֻׁעָה שְׁמַסְטְּלִיקִים מַוחַיִן דָּאָבָא

וְכַמְאָמָר רְצִיל — אַרְכִּי עַמְּפָק יִשְׂרָאֵל מַרְוּבִים וְדַעַמְּ
קָאָרָה. פִּירּוֹש — שְׁפְּשַׁהְדָּעַת מַתְקָאָר וּמַחְצָמָצָם
בְּבָחִינָה מַוחַיִן דִּינִיקָה — אָז נַעֲשִׂים אַרְכִּי עַמְּ
מַרְוּבִים — רַבִּים וּגְפָרְזִים

וְלִתְאָוָה יַבְקַשׁ נְפָרֵד כֹּו' (מִשְׁלֵי י"ח:א'). וְאַפְּ עַל פִּי
כֹּו וַיַּרְא כִּי לֹא יִכְלֶל לוֹ מִפְנֵי שִׁיעַקְבָּה הוּא יוֹיֵד עַקְבָּה
הַיָּנוּ הַאֲרָתָה יִסּוֹד אַבָּא שֶׁהוּא שְׁרֵשׁ הַאֲצִילוֹת

שִׁיעַקְבָּה הוּא שְׁהַמְשִׁיךְ כֵּל בְּחִינּוֹת עֲקוֹדִים גְּקוֹדִים
שְׁהַיּוּ תְּחִלָּה פְּמַת מִמְּשָׁלַת לְבָנו. וְלִלְבָנו שְׁתִּי בְּנֹת
לְאָהָ וּרְחֵל וּנְעַקְבָּה פְּפָכוֹ לְקֹדְשָׁה

וְגַם שְׁגַם בְּמַדְוָתָיו בְּחִינָת בְּטוּל מַמְחַיִן דָּאָבָא. וְלֹא
יִכְלֶל לְבָגָע אַלְאָ בְּכֶר הַיְּרָה שְׁהָיָה הַהְשָׁפָעָה שְׁמַמְנָנוּ
וּלְחַזּוֹן

שְׁשַׁם הִיא הַאֲרָתָה הַבְּטוּל מַעֲטָה כְּנוּדָע שְׁהַכְּלִים
מַבְּשִׁלִּים אֶת הַגְּרָע עד שְׁגַעַשְׁתָּה גְּשִׁמִּים
וְבָזָה טָעָה הַסְּטוּן מִשְׁרָת שְׁחַשְׁבָּשְׁ שִׁיעַקְבָּה אַיְנוֹ אַלְאָ
מַרְכָּבָה לְחַסְד גִּבּוֹרָה תְּפִאָרָת. אַכְל בְּאָמָת שְׁרֵשׁ
עַקְבָּה וּיְסֻדּוֹתָיו בְּהַרְרִי קֹדֶשׁ חַכְמָה עַלְהָה יִסּוֹד אַבָּא
מוֹעֵד זְמַרְזָרָן

וְהַגָּה מַלְחָמָה זו הִיא בְּבִחִינָת זְלָעַז' דָכּוֹר דְּקַלִּיפה
שְׁגַנְגַּד זְעִיר אַגְּפָין. וְעַל דָּרָךְ זו יִשְׁ זְלָעַז' בְּבִחִינָת
מַלְכּוֹת דְּקַלִּיפה

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayishlach
וַיַּאֲבֹק אִישׁ עַמּוֹ כִּי

there is an opposite counterpart in the feminine aspect of kelipah.

And this is the difference between earth and dust mentioned in the Zohar. For the four elements fire air water earth, earth is the lowest of them all.

And even though fire air and water are higher, none of them bring forth fruit, for all produce comes from the earth.

And the reason is that earth corresponds to Malchus. “And from the earth that shall be in the floor of the Mishkan.”

And in holiness Malchus is the aspect of inclusion, where their beginning is embedded in their end, as known.

As it is written, “I am first and I am last.” Thus Malchus is Kesser, for “Ani” is the letters of “Ayin,” and “Chochmah comes from ayin.”

For Ayin is Kesser, the intermediary between the Emanator and the emanated beings, making something from nothing. Therefore Malchus which corresponds to earth has the power to cause all growth.

And spiritually as well, Malchus which is the end of all levels is the source of the awakening from below that brings the awakening from Above to draw the light of the ten sefirot.

Whereas *dust* (avak) is what remains from fire — like wood burning in flame: the fire draws out the element of air, water, and fire within it, and only the element of earth remains, which is ash.

And this ash does not cause growth like regular earth. Earth sprouts on its own, but ash only produces when something is planted in it. Therefore ash is valid for covering the blood (in shechitah).

So too, by analogy, Malchus of kelipah — after all clarifications are completed — is like ash. For the essence of the existence of kelipah is through the breaking of the vessels.

וְזַה הַקְּפָרָשׁ שְׁבִיוֹן עַפָּר לְאַבָּק שְׁגַנְכָּר בְּזַהָּר. כִּי הַגָּה
 ד' יִסּוּדֹת אַשׁ רַוֵּם מִים עַפָּר וְהַעֲפָר הַוָּא הַמְּחַתּוֹן
 מְאַלְמָן.

וְאַרְכָּל עַל פִּי שְׁאַלְמָן רַוֵּם מִים הַמְּבֻנְהִים יוֹתֵר הַרִּי אַיִן
 אַלְמָן מְצִמְמִיחִים פְּרוֹתָה רַק הַפְּלָגָה מִן הַעֲפָר.

וְהַטְּעֵם פִּי הַעֲפָר הַוָּא מְבֻחִינָה מְלָכּוֹת. וּמִן הַעֲפָר
 אֲשֶׁר יָהִי בְּקַרְקָעָה הַמְּשִׁבְעָן.

וּבְקַדְוֹשָׁה הִיא בְּחִינַת הַתְּפִלּוֹת וּנְעוּזָה תְּחִלָּתָן בְּסֻוּגָה
 כְּפֹרָעָן.

וְכַמּו שְׁכָתוֹב אַנְיָרָאשׁוֹן וְאַנְיָאָרְבּוֹן שְׁהַמְּלָכּוֹת הַוָּא
 כְּפֹרָא אַנְיָאַתִּי אַיִן וְהַקְּכָמָה מִאַיִן תְּפִצָּא.

כִּי אַיִן הַוָּא בְּחִינַת פְּתַח הַמְּמַעַשׁ בֵּין הַמְּאַצִּיל
 לְנַאֲצָלִים לְהַיּוֹת מִאַיִן יָשׁ. וְלֹכֶן יְשׁ פְּתַח זוּ גָם
 לְמַלְכּוֹת הִיא בְּחִינַת עַפָּר לְהַצְמִיחָה כָּל אַמְּחָה הַאֲרָמָה

וְגַם בְּרוּחָנִיּוֹת יְשׁ כָּת לְמַלְכּוֹת הַיָּא סֻוּגָה כָּל הַמְּזִרְגוֹת
 לְהַיּוֹת מָקוֹר אַתְּעוֹרֶתָא דְּלִמְתָּא לְהַיּוֹת אַתְּעוֹרֶתָא
 דְּלַעֲיֵילָא לְהַמְּשִׁיךָ אָוֹר הַיִּסְפִּירָה.

מַה־שְׁאַיְזָבָן אַבָּק — הַוָּא קְאַשְׁפָּאָר מִן הַגּוֹרָא,
 כְּמַשְׁלֵל קָעָזִים שְׁדוֹלָקִים בְּאַשׁ — שְׁהָאָשׁ שְׁוֹאָב יִסּוֹד
 אַוְרִידִים־רַחַם שְׁבָתוֹכָם, וְלֹא נִשְׁאָר אַלְאָ יִסּוֹד הַעֲפָר
 שַׁהְוָא קָאָפָר.

וְאַפָּר זוּ — אַיִנוֹ מְצִמְמִיחָה כָּמו עַפָּר. כִּי הַעֲפָר מְצִמְמִיחָה
 מְעַצְמָמוֹ, וְאַיִן הַאֲפָר מְצִמְמִיחָה אַלְאָ כְּשַׁזְׁוּרָעִים בָּוּ
 וְלַפִּיכָּךְ הַוָּא בְּשִׁיר לְכַטְוי הַקְּמָה.

כִּי עַדְמָ"שׁ — מְלָכּוֹת דְּקַלְבָּה הַיָּא אַחֲר גָּמָר כָּל
 הַבְּרוּרִים, שְׁעַקְרָבָן הַנּוֹיּוֹת הַקְּלִיפּוֹת הַוָּא עַל־יִדְיִי שְׁבִירָה
 הַכְּלִים.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayishlach
ויאבק איש עמו כו'

And what is clarified first — the choicest — becomes Atzilus; what remains becomes Beriah, etc., until the lowest level, the end of all clarifications, where no more clarification is possible — that becomes kelipah.

And in them remains only minimal life-force — like dust, which at least produces something when planted, though not like earth, which grows on its own.

And this life exists only during exile. But in the future, “I will remove the spirit of impurity” (Zechariah 13:2); they will have no life at all.

And on this our Sages said, “They raised dust up to the Throne of Glory.” This is Malchus of Atzilus — for even the dust becomes elevated above through Yaakov’s birur.

For when “a man wrestled with him,” Yaakov also strengthened himself and clarified from him — the text says “they raised” in plural, because the birur was through both: Yaakov the clarifier, and the Satan-minister being clarified.

And just as the Satan-minister embraced Yaakov with his arms of Chessed and Gevurah, so too Yaakov embraced him with his own Chessed and Gevurah — for this is the nature of wrestlers.

And so is the battle of the evil inclination, as our Sages said: “A person must constantly incite the good inclination against the evil inclination,” etc.

And therefore great is the power of repentance — for clarification is the essence of teshuvah — and “in the place where penitents stand,” etc., for they draw with greater strength.

And this is the war of the “other side” of Ze’er Anpin, and likewise the dust is clarified in the opposite war of the feminine.

As it is said in the Zohar on “with all your heart” — with your two inclinations — this is the secret, etc.

And the “dust” is Malchus of kelipah; it ascended to the Throne of Glory — Malchus of holiness — for from Malchus extends the chain from world to world, down to Malchus of Asiyah, which becomes the source of the dust.

ומה שגברר תחלה — הנקבר — נעשה אצילות;
 והגשא נעשה ביראה כו — עד שהפזרגה
 הטעחותה, סוף כל הקרים, מה שאין עוד לברר —
 שם הם הקליפות.

ולא נשאר בהם אלא חיota מושט — כמו אבק —
 שכשווורים בו מצמיח, אבל אין כמו ה尘 —
 שמצמיח מעצמו.

ותוית זה — אין אלא בזמן הגלות. אבל לעתיד —
 ואת רוח הטעמאה אעביר (זכריה יג:ב) — ולא
 יקיה לך חיים כלול וכלול.

ועל זה אמרו רז"ל — העלו אבק עד פה הקבוץ —
 היא מלכות דאצילות, שגם בחינת אבק נתפליל
 למעלת עליזי הבירור של יעקב.

כפיnashr — ויאבק איש עמו — גם יעקב נתחזק
 ובירר ממנה. והעלוי — לשון רבים — לפי
 שהבירור קיה עליזי שניהם: יעקב — המברר,
 והפטון-משרת — המתברר.

וכאשר חבק הפטון-משרת ידיו — חסד וגבורה —
 על גופו של יעקב — כה חבק יעקב ידיו — חסד
 וגבורה — על גופו של הפטון-משרת, כי כן דרכו
 המתאבקים.

וכזה היא מלחת הישראל, וכמאמר רז"ל —
 לעולם ירגין אדם יאזר-טוב על יאזר-הרע כו'

ולכון גדול פה התשובה — כי הבירור הוא ענן
 תשובה כו — ובמקום שבעלית תשובה עונים כו'
 — רמשיכון ליה בחרילא יתיר.

והוא מלחת זלע"ז דעoir אונפין, וכן נתברר גם
 האבק במלחת זלע"ז דנוקבא.

וכמו שנאמר בזוהר על-פי — בכל לבבך — בשני
 יאזריך — זא הוא רזא כו'

והאבק הוא מלכות דקליפה — עליה עד פפה-הקבוץ
 — מלכות דקדושה — שבחינת מלכות משפטיש
 מעולם לעולם עד מלכות דעשית — להיות מדור
 האבק.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayishlach
וַיַּאֲבַק אִישׁ עַמּוֹ כֹּו'

For from there it separates — for Ze'er Anpin and Nukva of kelipah correspond to Ze'er Anpin and Nukva of holiness.

And the birur is for Malchus of kelipah to be included in Malchus of holiness, and Ze'er Anpin of kelipah in Ze'er Anpin of holiness, etc.

[NOTE Summary:

The maamar opens with the Alter Rebbe's interpretation of Yaakov's wrestling with the "man," identifying it as the battle between holiness and the Satan-minister, paralleling the eternal war with Amalek. This encounter is not merely historical but a spiritual archetype for how kelipah seeks influence. The Alter Rebbe explains that kelipah desires to draw sustenance directly from the Infinite Light, bypassing holiness and avoiding the nullification required in kedushah. However, Hashem prevents this, declaring "from there I will bring you down," ensuring that the Infinite Light is drawn only through proper channels of bittul.

He elaborates on the structure of holiness: beginning with Chochmah-Binah-Daas (absolute bittul), then extending to emotions (middos), and eventually to Netzach-Hod and Malchus. The "other side" can cling only to the middos, not to Chabad. Prayer illustrates this: love born in prayer fades afterward because the surrounding light departs, leaving only inner emotion vulnerable to distraction. Only the surrounding light (makif) can push away the externals — illustrating why remembrance (zachor) and the presence of Abba's intellect prevent Amalek.

The Alter Rebbe interprets the wrestling as an act of mutual embrace — the Satan-minister uses his own Chessed and Gevurah to pull Yaakov downward, while Yaakov uses his holy Chessed and Gevurah to elevate and refine him. This reflects the deeper war with the yetzer hara, where the struggle itself enables higher levels of teshuvah. Thus, repentance draws a stronger light than one who never sinned.

The maamar progresses to the nature of "dust" — the lowest remnant of kelipah after all birurim. Dust is compared to ash: it cannot sprout by itself but can produce growth when something is planted within it. Kelipah retains only minimal life-force, and only during galus; in the future, Hashem will remove all impurity. Even this "dust" was elevated by Yaakov's struggle — as Chazal say, "they raised dust up to the Throne of Glory." The Alter Rebbe teaches that this elevation occurs because the forces of kelipah in Ze'er Anpin and Nukva correspond to their holy counterparts; the ultimate birur is for Malchus of kelipah to be absorbed into Malchus of holiness. Through the intense struggle and refinement, even the lowest remnants are uplifted, completing the cosmic rectification.

Practical Takeaway:

Every struggle a person faces — emotional, spiritual, or internal — is not a flaw but the arena through which the deepest elevation occurs. When one confronts the yetzer hara directly, using holy strength against its counterfeit energies, one performs the very birur that Yaakov accomplished. Even the "dust" in one's life — the

כִּי מִשְׁם יִפְרֹד — כִּי זַעַיר אַנְפִּין וַנּוֹקְבָּא דְּקָלִיפָּה —
כִּנְגַּד זַעַיר אַנְפִּין וַנּוֹקְבָּא דְּקָדוֹשָׁה
וְהַבִּירּוֹר הָוּא — לְהִיוֹת מִלְכּוֹת דְּקָלִיפָּה נְכָלָת
בְּמִלְכּוֹת דְּקָדוֹשָׁה, וּזַעַיר אַנְפִּין בְּזַעַיר אַנְפִּין דְּקָדוֹשָׁה
כֹּו'.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Vayishlach
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים כֵּן

lowest, most stubborn habits — can be elevated when engaged with persistence and teshuvah. The maamar teaches that true spiritual growth comes not from avoiding the struggle but from entering it with courage, transforming darkness into light.

Chassidic Story

The Alter Rebbe once told a chassid who complained of constant internal battles, “If you felt no resistance, you would have no ascent.” He explained that just as Yaakov wrestled through the night to refine the minister of Eisav, so too a Jew’s inner conflicts are signs of a noble soul. Later, in Liozna, a young man came to the Alter Rebbe feeling crushed by urges he thought made him unworthy. The Alter Rebbe opened a window, pointed to the darkness outside, and said, “When dawn comes, darkness does not vanish — it transforms into day. Your struggles are not your downfall but your dawn.” The young man later testified that this teaching carried him for decades, inspiring him to turn every moment of temptation into an opportunity to draw closer to Hashem, fulfilling the very birur that Yaakov initiated.

END NOTE]